

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-05-23)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-05-23)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 105. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000113.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Noyon, 23. 5. 1915.

I Dag er det Pinse med det dejligste Vejr, man kan tænke sig. Desværre har jeg kun en stor cementstrøget Mur s. 106 at se paa; men gennem et Hjørnevindue kan jeg se et Stykke blaa Himmel, og det er mer end nok til at vække alle mine Længsler efter den fri Natur. Enhver, der besøger mig, fortæller mig om, hvor dejligt der er udenfor, og jeg vil heller end gerne tro det. Og saa tilmed Pinse! At fejre Jul hernede var tungt, fordi det er Hjemmets Fest. Paaskedag havde vi det trøstesløse Vejr, der stemte Sindet ned . . . Og nu har vi Pinse, saa dejlig og jublende, som en ung Pige, der klæder sig i hvidt og stikker Blomster i Haaret. Og hvem véd, hvor mange af den Slags Fester, man endnu kan komme til at opleve i Frankrig. — Jeg har i Dag læst, at Professor Høffding har holdt sin Afskedstale ved Universitetet. Jeg kan rigtig høre ham holde den, paa sin jævne, stilfærdige Maade, med en sprudlende Understrøm af Lune. Jeg har tit hørt ham tale, naar noget stort bevægede ham; men naarsomhelst han talte til os, da følte vi os grebet af hans store Personlighed. Han er en Mand, der er som skabt til at være Lærer for Unge. Han saa ikke sin Interesse i at gøre os til Bærere af hans egne Meninger; det laa saa fjærnt for ham at øve nogen aandelig Voldtægt. Han søgte at vække moden Eftertanke hos os, stillede Tidens og Verdens store Spørgsmaal op for os, saa skaansomt og upartisk, og sa' saa til os: »Vælg selv! Jeg vil ikke en Gang sige Jer, hvad jeg vælger; man maa respektere ethvert Standpunkt, naar det er taget efter virkelig personlig Overbevisning.«

Naar den gamle hvidhaarede Mand stod midt iblandt os og lod os spørge, saa kunde vi være sikre paa, at vi aldrig kunde faa en Ven, der forstod os bedre, og vidste bedre at svare paa vore tit naive Spørgsmaal. Han havde ikke Haan overfor Meninger, der gik hans egen Mening imod; men saa straks, hvilke dybe Rødder de havde i vort Liv, og respekterede dem.

Hvor vilde man gerne bringe den Mand sin Tak. Haabentlig vil han endnu i mange Aar kunne modtage Russerne, naar de med store Øjne kommer til København, for han er den, der bedst forstaar at vende dem paa ret Køl, hvor de kommer med et Par Skrue løse. Det er ikke for intet, at Georg Brandes i sin Tid i en Skaaltale for ham sagde: »Høffding — det er udlagt Høvding!« Han er Høvding, ikke blot for enhver ung Studerende, der kommer til København; han er Høvding for hele den selvtænkende Ungdom!

Den Plads indrømmede Georg Brandes ham. Høffding s. 107 er en Olding nu, men kun efter Daabsattesten. I Virkeligheden er han saa ung og spændstig som nogen; og det er vist ogsaa kun Attesten, der har kunnet overtale ham til at tage den Afsked, der sikkert har været tung for ham.

— NB. En Groschen om Dagen er nu hverken til at leve olier dø af, tilmed naar man skal holde sig selv med Sæbe, Vadsk og Pudsetøj, hvad jeg ikke naaede at faa med fra Skyttegraven. Vil I ikke sende mig et Par Mark i et Brev eller to, men vær forsigtig dermed.